

24 Iunie

**Sfânta Treime. Nașterea Sfântului profet
Înaintemergător și Botezător Ioan.**

**VECERNIA PLECĂRII
GENUNCHILOR**

Duminică după amiază

***Preotul:* Binecuvântat este Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.**

***Poporul:* Amin.**

***Preotul:* Mărire Ție, Dumnezeuul nostru, mărire Ție. Împărate ceresc, Mângâietorule, Spirite al adevărului, care pretutindeni ești, și toate le împlinești, tezaurul bunătăților și dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi, și ne curățește de toată întinarea, și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.**

Poporul: Sfinte Dumnezeule... Mărire Tatălui...
Preasfântă Treime... Doamne, îndură-te spre
noi... Mărire Tatălui... Tatăl nostru...

Preotul: Că a ta este împărăția, și puterea, și
mărirea, a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Spirit,
acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin. Doamne îndură-te spre noi (*de 3
ori*). Mărire... Și acum...

Veniți să ne închinăm și să cădem la Împăratul
nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos,
Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși
Hristos, Împăratul și Dumnezeul nostru.

Psalmul 103

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul:
Doamne Dumnezeul meu, măritu-Te-ai foarte.

Întru mărturisire și în mare-cuviință Te-ai
îmbrăcat,

Cel ce Te îmbraci în lumină, ca într-o haină,

Cel ce întinzi cerul ca o piele,

Cel ce acoperi cu ape înălțimile lui,

Cel ce pui norii suirea Ta,

Cel ce umbli pe aripile vânturilor.

Cel ce faci crainici ai Tăi vânturile,
și slujitori Ție, flăcările focului.

Cel ce întemeiezi pământul pe neclintirea lui:
nu se va clătina în veacul veacului.

Adâncul, ca o haină e acoperământul lui:
deasupra munților vor sta ape.

De certarea Ta vor fugi,
de glasul tunetului Tău se vor înfricoșa.

Se înalță munți, și se coboară văi,
în locul, pe care l-ai pus temelie.

Hotar ai pus, pe care nu-l vor trece,
nici se vor întoarce, să acopere pământul.

Cel ce faci să iasă izvoare în văi,
prin mijlocul munților vor pătrunde ape.

Adăpa-se-vor toate fiarele câmpului,
veni-vor colunii în setea lor.

Deasupra lor păsările cerului vor locui:
din mijlocul stâncilor vor da glas.

Cel ce adapi munții din cele de deasupra ale Tale:
din rodul lucrărilor Tale se va sătura pământul.

Cel ce faci să răsară iarbă dobitoacelor,
și verdeață, pentru trebuința oamenilor,

Ca să scoți pâine din pământ
și vin ce înveselește inima omului.

Ca să înveselești fața cu untdelemn,
și pâinea inima omului să o întărească.

Sătura-se-vor lemnele câmpului,
cedrii Libanului, pe care i-ai sădit.

Acolo păsările își vor face cuib;
lăcașul cocostârcului se înalță deasupra lor.

Munții cei înalți, cerbilor,
stânca iepurilor este scăpare.

Făcut-a luna spre arătarea timpurilor,
soarele și-a cunoscut apusul său.

Pus-a întuneric, și s-a făcut noapte;
întru aceasta vor umbla toate fiarele codrului;

Pui de lei răcnind, ca să prade,
și să ceară de la Dumnezeu mâncare lor.

Răsărit-a soarele, și s-au adunat,
și în culcușurile lor se vor așeza.

La lucrul său ieși-va omul,
și la lucrarea sa, până seara.

Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne!
Toate întru înțelepciune le-ai făcut,
umplutu-s-a pământul de zidirea Ta!

Însăși marea cea mare și largă,
acolo sunt târâtoare, nenumărate,
viețuitoare mici și mari.

Acolo corăbii umblă,
acolo, balaurul acesta, pe care l-ai zidit,
ca să se joace într-însa!

Toate de la Tine așteaptă,
să le dai nutremânt la vremea lor.

Dându-le Tu lor, vor culege,
deschizând Tu mâna Ta, toate se vor umple de
bunătăți;

Dar, întorcând Tu fața Ta, se vor tulbura;
lua-vei spiritul lor, și se vor sfârși, și în țărâna lor
se vor întoarce.

Trimite-vei spiritul Tău, și se vor zidi
și vei înnoi fața pământului.

Fie gloria Domnului în veci!
veseli-se-va Domnul de lucrurile Sale.

Cel ce caută spre pământ, și-l face de se
cutremură;

Cel ce se atinge de munți, și fumează.

Cânta-voi Domnului în viața mea,
cânta-voi Dumnezeului meu, până ce voi fi.

Fie Lui plăcute cuvintele mele,
și eu mă voi veseli de Domnul.

Piară păcătoșii de pe pământ,
și cei fărădelege, ca să nu mai fie.
Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul!

Și iarăși:

Soarele și-a cunoscut apusul său;
pus-a întuneric și s-a făcut noapte.

Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne!
Toate într-o înțelepciune le-ai făcut.

Mărire.... **Ș**i acum....

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, **M**ărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Ectenia mare

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne îndură-Te, spre noi.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfânt lăcașul acesta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-însul, Domnului să ne rugăm.

Pentru Sfântul Părinte Papa (N), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (N), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru poporul care stă înaintea și așteaptă Harul Sfântului Spirit, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce-și pleacă înaintea Domnului inimile și genunchii lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne întărim noi spre împlinirea bunăvoinței lui Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să trimită peste noi milele Lui cele bogate, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie primită plecarea genunchilor noștri, ca tămâia înaintea Lui, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce au trebuință de ajutor de la Dânsul, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

**Se cântă Doamne strigat-am... pe glasul 4.
Se pun 8 stihiri. 3 stihiri idiomele, din**

***Penticostar, glas 4. 5 stihiri al Nașterii
Sfântului Ioan Botezătorul.***

Psalmul 140

**Doamne strigat-am către tine, auzi-mă:
ia aminte la glasul rugăciunii mele, când
strig către tine.**

**Să se îndrepte rugăciunea mea ca tămâia
înaintea ta:
ridicarea mâinilor mele, ca o jertfă de seară.**

Pune, Doamne, pază gurii mele,
și ușă de îngrădire în jurul buzelor mele.

Să nu pleci inima spre cuvinte de vicleșug:
ca să mă apăr, dezvinovățindu-mă, fiind
în păcate,

Alături de oamenii, cari săvârșesc fărădelege;
și nu mă voi întovărăși cu cele alese ale lor.

Certa-mă-va dreptul într-o îndurare, și mă
va muștra:

iară untdelemn al păcătosului să nu ungă
capul meu; că și rugăciunea mea este
împotriva celor bineplăcute lor.

Cufundatu-s-au, îngreunați cu pietre,
judecătorii lor:

auzi-vor graiurile mele, că s-au îndulcit.

Ca o brazdă, ce se spintecă peste pământ:
așa s-au risipit oasele lor, lângă iad.

Căci către tine, Doamne, Doamne, sunt ochii mei:

întru tine am sperat, să nu iei sufletul meu.

Păzește-mă de cursa, care mi-au pus-o mie, și de smintelile celor ce fac fărădelegea.

Cădea-vor în mreaja lor păcătoșii: deosebi sunt eu, și voi scăpa.

Psalmul 141

Cu glasul meu către Domnul am strigat: cu glasul meu către Domnul m-am rugat.

Vărsa-voi înaintea lui rugăciunea mea: necazul meu înaintea lui voi spune.

Când lipsea dintru mine spiritul meu: și tu ai cunoscut cărările mele.

În calea aceasta, în care am umblat, ascuns-au cursă mie.

Luat-am seamă de-a dreapta, și am privit: și nu era cine să mă cunoască.

Pierit-a fuga de la mine: și nu este cel ce să cerceteze sufletul meu.

Strigat-am către tine, Doamne; zis-am: Tu ești nădejdea mea: partea mea ești, în pământul celor vii.

Ia aminte la ruga mea, că m-am umilit foarte.

Scapă-mă de cei ce mă prigonesc:
că sunt mai tari decât mine.

Pe 10: Scoate din prinsoare sufletul meu:
ca să mărturisească numele tău.

Pe mine mă așteaptă dreptii,
până ce vei răsplăti mie.

Psalmul 129

Pe 8: Dintru adâncuri am strigat către Tine,
Doamne, Doamne ascultă glasul meu!

Stihirile din Penticostar, glas 4

Lucruri minunate au văzut astăzi toate neamurile, în cetatea lui David, când Spiritul Sfânt s-a coborât în limbi de foc, precum a spus Luca, Cuvântătorul de Dumnezeu. Că zice: Adunați fiind discipolii lui Hristos, s-a făcut sunet ca de o suflare ce vine repede, și a umplut casa unde erau ei șezând; și toți au început a vorbi cu străine graiuri, cu minunate dogme, cu uimitoare învățături ale Sfintei Treimi.

Fie urechile Tale
luând aminte la glasul rugăciunii mele.

Spiritul Sfânt era din veac și este și va fi, nici început având și nici sfârșit; ci pururi cu Tatăl și

cu Fiul este unit și împreună socotit. Viață și de viață făcător, Lumină și de lumină dătător, Binele însuși și izvor de bunătate; prin care Tatăl se cunoaște și Fiul se preamărește, și toți să știe: o putere, o unire și o închinare a Sfintei Treimi.

Pe 6: De Te vei uita la fărădelegi, Doamne,
Doamne, cine va suferi? Că la Tine este
îndurarea.

Spiritul Sfânt este Lumină și Viață și Izvor viu, înțeles cu mintea. Spiritul înțelepciunii, Spiritul înțelegerii, bun, drept, înțelegător, stăpânitor, curățitor de păcate; Dumnezeu și îndumnezeitor, foc din foc purcezător, grăitor, lucrător, împărțitor de daruri; prin care toți profeții și dumnezeieștii apostoli, împreună martirii s-au încununat. Uimitoare auzire, neobijniută privesc, foc care se împarte spre dăruirea de haruri.

Pentru numele Tău Te-am așteptat, Doamne;
așteptat-a sufletul meu cuvântul Tău,
sperat-a sufletul meu întru Domnul.

Stihirile Nașterii Sfântului Ioan Botezătorul, glas 4

Dezlegat-a tăcerea lui Zaharia Ioan născându-se, că nu se cădea să tacă tatăl, venind glasul; ci, precum limba ceea ce nu crezuse mai înainte a legat-o, așa arătându-se a dat părintelui său dezlegare; căruia a binevestit și s-a născut glasul Cuvântului și Mergătorul înaintea Luminii, care se roagă pentru sufletele noastre.

Pe 4: Din straja dimineții până în noapte,
din straja dimineții să spere Israel întru Domnul.

Astăzi glasul Cuvântului, glasul părintesc cel oprit pentru necredință îl dezleagă, și arată bună rodirea de fii ai Bisericii, dezlegând legătura sterpiciunii maicii sale, sfeșnicul luminii înainte merge, raza soarelui dreptății vestește venirea lui, spre înnoirea tuturor și mântuirea sufletelor noastre.

Că la Domnul este mila, și multă mântuire la El
și El va mântui pe Israel de toate fărădelegile lui.

Cuvântul lui Dumnezeu vrând să se nască
din Fecioară, din coapse sterpe a ieșit Îngerul cel

mai mare între cei născuți din femei și cel mai presus de profeți, că se cădea să fie preamărite începăturile dumnezeieștilor lucrări, nașterea afară de vârstă, și zămislirea fără de sămânță; Cel ce faci minuni spre mântuirea noastră, mărire Ție.

Psalmul 116

Lăudați pe Domnul, toate neamurile,
lăudați-L, toate popoarele.

Arătat-u-sa azi marele Înaintemergător din pântecul cel neroditor al Elisabetei ieșind, profetul cel mai mare decât toți profeții, căci altul nu este nici nu s-a ridicat; că Înaintemergătorului, adică sfeșnicului, Lumina cea prea luminată a urmat, și Cuvântul glasului, și Mirele aducătorului de Mireasă, cel ce a gătit popor ales, și, mai înainte l-a curățit în Spiritul prin apă, odrasla lui Zaharia și creșterea cea prea bună a pustiei, propovăduitorul pocăinței, curățirea greșelilor, care a binevestit celor din iad învierea morților, și se roagă pentru sufletele noastre.

Că s-a întărit mila Lui peste noi,
și adevărul Domnului rămâne în veac.

Profet și Înaintemergător lui Hristos, din pântece te-ai arătat Ioane Botezătorule, săltând și bucurându-te în pântecul maicii tale, văzând pe împărăteasa venind la slujnică, pe cea ce purta pe Cel fără de ani, pe Cel din tată fără mamă, și la tine cel ce a răsărit din cea stearpă și din bătrân, după făgăduințe. Pe Acela, roagă-L, să se miluiască sufletele noastre.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

A Sfântului Ioan Botezătorul, glas 6

Astăzi, sfeșnicul luminii pregătește cale înaintea venirii Cuvântului lui Dumnezeu, ca o stea luminoasă; astăzi, limba lui Zaharia, care se desprinsese cu tăcerea, s-a limpezit, îngerul poruncind, că se cădea așa tatălui să nu păzească tăcerea, când din pântece sterp a ieșit glasul care avea să vestească mântuirea a toată lumea.

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **A**min.

Glas 6

Împărate ceresc, Mângâietorule, Spirite al adevărului, care pretutindeni ești, și toate le împlinești, tezaurul bunătăților și dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi, și ne curățește de toată întinarea, și mântuiește,

Bunule, sufletele noastre.

Se face Intratul cu cădelnița.

Rugăciunea Intratului

Preotul, în taină: Seara și dimineața, și la amiază te laudăm, bine te cuvântăm, îți mulțumim și ne rugăm ție, Stăpâne al tuturor: îndreptează rugăciunea noastră ca o tămâie înaintea ta; și nu pleca inimile noastre spre cuvinte sau gânduri viclene, ci ne mântuiește de toți cei ce vânează sufletele noastre. Că spre tine sunt, Doamne, Doamne, ochii noștri, și întru tine am nădărdit: să nu ne rușinezi pe noi, Dumnezeu nostru. Că ție se cuvine toată mărirea, cinstirea și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Înțelepciune, drepti!

Lumină lină a sfintei măriri a Tatălui ceresc celui fără de moarte, a sfântului, fericitului, Isuse Hristoase: ajungând la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, laudăm pe Tatăl, pe Fiul, și pe Spiritul Sfânt Dumnezeu. Cade-se, în toată vremea, să fii laudat de glasuri cuvioase, Fiule al lui Dumnezeu, cel ce dai viață, pentru aceasta lumea te mărește.

Preotul: Să luăm aminte. Pace tuturor.

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Înțelepciune, să luăm aminte.

Prochimenul mare cu stihurile lui, glas 7

Cine este Dumnezeu mare, ca Dumnezeul nostru? Tu ești Dumnezeu, Care faci minuni.

Stih 1. Cunoscută ai făcut între popoare puterea Ta.

Cine este Dumnezeu mare, ca Dumnezeul nostru? Tu ești Dumnezeu, Care faci minuni.

Stih 2. Adusu-mi-am aminte de lucrurile Domnului; și-mi voi aduce aminte de minunile Tale dintru început.

Cine este Dumnezeu mare, ca Dumnezeul nostru? Tu ești Dumnezeu, Care faci minuni.

Stih 3. Și am zis: acum am început să înțeleg; aceasta este schimbarea dreptei Celui Preaînalt.

Cine este Dumnezeu mare, ca Dumnezeul nostru? Tu ești Dumnezeu, Care faci minuni.

LECTURILE NAȘTERII SFÂNTULUI IOAN BOTEZĂTORUL

Preotul: Înțelepciune!

Lectorul: **Din Cartea Facerii (17,15-17.19; 18,11.12-14; 21,1.2.4-8) citire:**

Preotul: Să luăm aminte.

Lectorul: Zis-a Domnul Dumnezeu către Avraam: Pe Sarai, femeia ta, să nu o mai numești Sarai, ci Sarra să-i fie numele. Și o voi binecuvânta și-ți voi da din ea un fiu; o voi binecuvânta și va fi mamă de popoare și regi peste popoare se vor ridica dintr-înșă. Avraam a căzut atunci cu fața la pământ și a râs, zicând în sine: E cu puțință oare să mai aibă fiu cel de o sută de ani? Și Sarra cea de nouăzeci de ani e cu puțință oare să mai nască? Iar Dumnezeu a răspuns lui Avraam: Adevărat, însăși Sarra, femeia ta, îți va naște un fiu și-i vei pune numele Isaac și Eu voi încheia cu el legământul Meu, legământ veșnic. Avraam și Sarra însă erau bătrâni, înaintați în vârstă; Și a râs Sarra în sine și și-a zis: Să mai am eu oare această mângâiere acum, când am îmbătrânit și când e bătrân și stăpânul meu? Atunci a zis Domnul către Avraam: Pentru ce a râs Sarra în sine și a zis: Oare cu adevărat voi naște, bătrână cum sunt? Este oare ceva cu neputință la Dumnezeu? Apoi a

căutat Domnul spre Sarra, cum îi spusese. Și a zămislit Sarra și a născut lui Avraam un fiu la bătrânețe, la vremea arătată de Dumnezeu. Și Avraam a tăiat împrejur pe Isaac, fiul său, în ziua a opta, cum îi poruncise Dumnezeu. Avraam însă era de o sută de ani, când i s-a născut Isaac, fiul său. Iar Sarra a zis: Râs mi-a pricinuit mie Dumnezeu; că oricine va auzi aceasta, va râde! Și apoi a adăugat: Cine ar fi putut spune lui Avraam că Sarra va hrăni prunci la sânul său? Și totuși i-am născut fiu la bătrânețile sale! Și crescând copilul, a fost înțărcat. Iar Avraam a făcut ospăț mare în ziua în care a fost înțărcat Isaac, fiul său.

Preotul: Înțelepciune!

Lectorul: **Din Cartea Judecătorilor (13,2-5. 6-8.13-14.17-18.21) citire:**

Preotul: Să luăm aminte.

Lectorul: În vremea aceea, era un om din Tora, din seminția lui Dan, cu numele Manoe și femeia lui era stearpă și nu naștea. Odată însă s-a arătat îngerul Domnului femeii și i-a zis: Iată tu ești stearpă și nu naști; dar vei zămisli și vei naște fiu. Păzește-te dar, să nu bei vin, nici sicheră și nimic necurat să nu mănânci; Că iată ai să zămislești și al să naști un fiu; și nu se va atinge briciul de capul lui, pentru că pruncul acesta va fi chiar din pântecul mamei sale nazireu al lui Dumnezeu. Și

a venit femeia și a spus bărbatului său, zicând: A venit la mine un om al lui Dumnezeu, a cărui înfățișare era ca înfățișarea unui înger al lui Dumnezeu, foarte luminos; Dar mi-a zis: Iată ai să zămislești și ai să naști un fiu; așadar să nu bei vin și sicheră și să nu mănânci nimic necurat, căci copilul chiar din pântecul mamei și până la moarte va fi nazireu al lui Dumnezeu. Atunci Manoe s-a rugat Domnului și a zis: Doamne, fă să vină iarăși pe la noi omul lui Dumnezeu pe care l-ai trimis Tu, și să ne învețe ce să facem cu copilul care se va naște! Iar îngerul a zis lui Manoe: Să se păzească el de toate cele ce am spus eu femeii; Să nu mănânce nimic din câte rodește vița de vie; să nu bea vin, nici sicheră și să nu mănânce nimic necurat și să păzească toate câte i-am poruncit ei. Și a zis Manoe către îngerul Domnului: Cum îți este numele? Ca să te mărim, când se va împlini cuvântul tău. Zis-a îngerul către el: La ce mă întrebi tu de numele meu? Că el este minunat. Și s-a făcut nevăzut îngerul Domnului de Manoe și de femeia lui.

Preotul: Înțelepciune!

Lectorul: **Din Profetia lui Isaia (40,1-9; 41,17-18; 45,8; 48,20-21; 54,1) citire:**

Preotul: Să luăm aminte.

Lectorul: Acestea grăiește Domnul: Mângâiați, mângâiați pe poporul Meu; Dați curaj Ierusalimului și strigați-i că munca de rob a luat sfârșit, fărădelegea sa a fost ispășită și că a luat pedeapsă îndoită din mâna Domnului pentru păcatele sale. Un glas strigă: În pustiu gătiți calea Domnului, drepte faceți în loc neumbat cărările Dumnezeului nostru. Toată valea să se umple și tot muntele și dealul să se plece; și să fie cele strâmbe, drepte și cele colțuroase, căi netede. Și se va arăta slava Domnului și tot trupul o va vedea căci gura Domnului a grăit. Suie-te pe munte înalt, cel ce binevestești Ierusalimului, ridică glasul tău cu putere, cel ce binevestești Ierusalimului, înalță glasul și nu te teme, zi cetăților lui Iuda: Iată Dumnezeul vostru! Eu, Domnul lor, îi voi auzi; Eu, Dumnezeul lui Israel, nu-i voi părăsi! Pe dealuri înalte voi da drumul la râuri și la izvoare în mijlocul văilor, pustiu îl voi preface în iaz și pământul uscat în pâraie de apă! Picurați rouă de sus, voi ceruri, și norii să reverse în ploaie dreptatea! Pământul să se deschidă și să odrăslească mântuirea și dreptatea să dea mlădițe laolaltă; Cu cântece de veselie! Vestiți, faceți cunoscută știrea, duceți-o până la marginile pământului! Ziceți: Domnul răscumpără pe sluga Sa Iacov. Și nu vor suferi de sete în pustiu unde El îi duce; El le izvorăște apă din stâncă. El despică stâncă și apa țâșnește! Veselește-te, cea stearpă, care nu nașteai, dă glas și strigă tu care nu te-ai zvârcolit în dureri de naștere, căci mai

mulți sunt fiii celei părăsite, decât ai celei cu bărbat, zice Domnul.

Preotul: Iară și iară, plecând genunchii noștri, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Credincioșii, plecând genunchii la pământ, preotul citește dintre sfintele uși, cu glas mare, rugăciunile vecerniei:

RUGĂCIUNEA I

Doamne, Cel ce ești preacurat, neîntinat, fără de început, nevăzut, necuprins, de nepătruns cu mintea, neschimbat, neîntrecut, nemăsurat și fără de răutate; Care singur ai nemurire, Cel ce locuiești întru lumina cea neapropiată, Cel ce ai făcut cerul și pământul, marea și toate cele zidite într-însele; Care mai înainte de cerere plinești tuturor cererile; Ție ne rugăm și pe Tine Te chemăm, Stăpâne, Iubitorule de oameni, Tatăl Domnului și Dumnezeuului și Mântuitorului nostru Isus Hristos, Care pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire s-a coborât din ceruri, și s-a întrupat din Spiritul Sfânt și din Maria cea pururea Fecioară și mărită Maica lui Dumnezeu; Care, mai întâi în cuvinte învățând, iar mai pe urmă și cu fapte arătând, când a răbdat patima Sa

cea mântuitoare, ne-a învățat pe noi, umiliții și păcătoșii și nevrednicii robii Tăi, să aducem Ție rugăciuni, cu capetele și cu genunchii plecați, pentru păcatele noastre și pentru neștiințele poporului. Însuși, mult Îndurate și Iubitorule de oameni, auzi-ne pe noi în orice zi Te vom chema, dar mai ales în ziua aceasta a Cincizecimii, în care, după ce s-a înălțat Domnul nostru Isus Hristos la ceruri și a șezut de-a dreapta Ta, a lui Dumnezeu și Tatăl, a trimis pe Sfântul Spirit peste sfinții Săi Învățăcei și Apostoli, Care s-a și așezat peste fiecare dintr-înșii, și s-au umplut toți de darul Lui cel neîmpuținat, și au grăit în alte limbi mărețiile Tale și au profetit. Deci, auzi-ne pe noi, care acum ne rugăm Ție, și adu-Ți aminte de noi, umiliții și osândiții, și alungă robia sufletelor noastre, Cel ce cu milostivirea Ta mijlocești pentru noi. Primește-ne pe noi, cei ce cădem înaintea Ta și strigăm: Greșit-am! Înaintea Ta suntem puși din pantecele maicii noastre; Dumnezeul nostru Tu ești. Dar. Pentru că s-au împuținat întru deșertăciune zilele noastre, am pierdut ajutorul Tău, și suntem lipsiți de toată apărarea. Însă nădăjduind spre îndurările Tale, strigăm Ție: păcatele tinerețelor noastre și ale neștiinței nu le pomeni, și de cele ascunse ale noastre ne curățește. Nu ne lepăda în vremea bătrâneților; când scade tăria noastră nu ne părăsi. Mai înainte de a ne întoarce în pământ, învrednicește-ne să ne întoarcem la Tine și caută spre noi cu blândețe și cu har. Cumpănește fărădelegile noastre cu îndurările Tale; pune adâncul îndurărilor Tale împotriva mulțimii

păcatelor noastre. Caută din înălțimea Ta cea sfântă, Doamne, spre poporul care stă înaintea și așteaptă de la Tine multă îndurare. Cercetează-ne cu bunătatea Ta; mântuiește-ne de tirania diavolului; întărește viața noastră cu legile Tale cele sfinte și sfințite. Înger păzitor credincios pune poporului Tău; pe noi, pe toți, ne adună întru împărăția Ta. Dă iertare celor ce nădăjduiesc în Tine; iartă-le lor și nouă păcatele; curățește-ne cu lucrarea Sfântului Tău Spirit; nimicește uneltirile vrăjmașului cele ce sunt asupra noastră.

RUGĂCIUNEA II

Binecuvântat ești, Stăpâne Atotținătorule, Care ai luminat ziua cu lumină de soare și noaptea ai făcut-o să strălucească cu raze ca de foc; Care ne-ai învrednicit să petrecem lungimea zilei și să ne apropiem de începuturile nopții. Ascultă rugăciunea noastră și a tot poporului Tău, și ne iartă nouă tuturor păcatele cele de voie și cele fără de voie; primește rugăciunile noastre cele de seară și trimite mulțimea milei Tale și a îndurărilor Tale peste moștenirea Ta; ocrotește-ne cu sfinții Tăi îngeri; înarmează-ne cu armele dreptății Tale; îngradește-ne cu adevărul Tău; păzește-ne cu puterea Ta; mântuiește-ne de toată primejdia și de toată înșelăciunea celui potrivnic; și ne dăruiește nouă și seara de acum, cu noaptea ce vine, desăvârșit sfântă, cu pace, fără păcate, fără sminteală, fără nălucire, și toate zilele vieții noastre; pentru rugăciunile Preasfintei

Născătoarei de Dumnezeu și ale tuturor sfinților,
celor ce din veac bine Ți-au plăcut.

Apoi:

Apără, mântuiește, miluiește, ridică-ne și ne
păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita,
Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și
pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-
o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața
noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Ecfonis

Că Ție se cuvine a ne milui și a ne mântui pe noi,
Doamne Dumnezeul nostru, și Ție mărire înălțăm,
Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și
pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Ectenia Întreită (a cererii stăruitoare)

Să zicem toți, din tot sufletul, și din tot cugetul
nostru, să zicem.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi (*de 3 ori*).

Doamne atotînătoarele, Dumnezeul părinților noștri, rugămu-ne Ție, auzi-ne, și Te îndură spre noi.

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne, și Te îndură spre noi.

Încă ne rugăm pentru Sfântul Părinte Papa (N), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (N), și pentru toți Frații noștri cei întru Hristos.

Încă ne rugăm pentru autoritățile și oștirea țării noastre, pentru pacea, sănătatea și mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru fericiții și pururea pomeniții Ctitorii sfintei bisericii acesteia.

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea și iertarea de păcate a robilor lui Dumnezeu, fraților sfintei bisericii acesteia.

Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri, și fac bine în sfânta și întru tot cinstită biserica aceasta; și pentru cei ce se ostenesc și cântă; și pentru poporul ce e de față, și așteaptă de la Tine mare și multă milă.

Încă ne rugăm pentru toți frații noștri, și pentru toți dreptcredincioșii creștini.

Preotul, cu glas înalt:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Iară și iară, plecând genunchii noștri, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

RUGĂCIUNEA III

Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, Cel ce ai dat pacea Ta oamenilor, și darul Preasfântului Spirit, încă fiind cu noi întru viața aceasta, L-ai dat pururea celor credincioși spre moștenire neînstrăinată, iar astăzi, mai arătat, ai trimis acest dar Învățăceilor și Apostolilor Tăi, și buzele lor cu limbi de foc le-ai întărit, prin care tot neamul omenesc întru a sa limbă și întru auzul urechii luând cunoștință de Dumnezeu, cu lumina Spiritului ne-am luminat, și dintru înșelăciune ca dintru întuneric ne-am mutat, și cu împărțirea limbilor celor de foc înțelegătoare și cu lucrare mai presus de fire ne-am învățat a crede în Tine, și pe Tine Dumnezeu, împreună cu Tatăl și cu Sfântul Spirit, întru o Dumnezeire și o Putere și o Tărie a Te cuvânta ne-am luminat; Tu, dar, Cel ce ești strălucirea Tatălui, chipul ființei și al firii Lui, Cel neschimbat și nemutat, Izvorule al înțelepciunii și al darului, deschide-mi și mie păcătosului buzele și mă învață cum se cuvine și pentru ce trebuie să mă rog. Că Tu ești Cel ce știi mulțimea cea multă a păcatelor mele, dar

milostivirea Ta va învinge mulțimea acestora; că, iată, cu frică stăm înaintea Ta, punând deznădăjduirea sufletului meu întru adâncul milei Tale. Îndreptează viața mea, Cel ce îndreptezi toată făptura cu cuvântul și cu puterea cea negrăită a înțelepciunii. Cel ce ești liman lin celor înviforați, și-mi arată calea pe care voi merge. Dă gândurilor mele Spiritul înțelepciunii Tale; Spiritul înțelegerii dăruiește-L nepriceperii mele; cu Spiritul temerii de Tine adumbrește faptele mele, și Spirit drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele și cu Spiritul Cel stăpânitor întărește alunecarea cugetului meu. Ca în toate zilele, fiind îndreptat, spre cele de folos, cu Spiritul Tău Cel bun, să mă învrednicesc a împlini poruncile Tale, și pururea să-mi aduc aminte de preamărită venirea Ta, care va cerceta faptele noastre; și să nu mă treci cu vederea, ca să mă înșel cu plăcerile cele stricăcioase ale lumii acesteia, ci mă întărește, să doresc îndulcirea din visteriile Tale, ce vor să fie, că Tu ai zis, Stăpâne, ca oricâte ar cere cineva întru numele Tău, negreșit va lua, de la Dumnezeu, Părintele Tău, Cel împreună veșnic cu Tine. Pentru aceasta, și eu, păcătosul, întru venirea Sfântului Tău Spirit, mă rog bunătății Tale: Câte am cerut să mi le dai spre mântuire. Așa, Doamne, Cel ce ești bogat dătător de toată facerea de bine și bun dăruitor, Tu, Cel ce dai din belșug cele ce cerem, că Tu ești îndurător, milostiv, Care Te-ai făcut părtaș fără de păcat trupului nostru, și către cei ce-și pleacă genunchii înaintea Ta, te pleci cu iubire și

milostivire, curățind păcatelor noastre. Dă, dar, Doamne, poporului Tău îndurările Tale; auzi-ne pe noi din cerul cel sfânt al Tău; sfințește-ne cu puterea dreptei Tale celei mântuitoare; acoperă-ne cu acoperământul aripilor Tale; nu trece cu vederea făptura mâinilor Tale. Ție Unuia am păcătuit, dar Ție Unuia și slujim. Nu știm să ne închinăm la vreun dumnezeu străin, nici să tindem mâinile noastre, Stăpâne, la alt dumnezeu. Iartă-ne nouă greșelile, și primind rugăciunile noastre cele cu plecare de genunchi, tinde-ne nouă tuturor mână de ajutor. Primește rugăciunea tuturor, ca o tămâie bineprimită, ce se înalță înaintea împărăției Tale celei preabune.

RUGĂCIUNEA IV

Doamne, Doamne, Cel ce ne-ai mântuit de toată săgeata ce zboară ziua, mântuiește-ne și de tot lucrul ce umblă întru întuneric. Primește ca o jertfă de seară ridicarea mâinilor noastre, și ne învrednicește să trecem și măsura nopții, fără de prihană, neispitiți de rele; și ne mântuiește de toată tulburarea și îngrozirea care vine de la diavolul. Dăruiește sufletelor noastre umilință și gândurilor noastre purtare de grijă de întrebarea judecații Tale celei înfricoșătoare și drepte. Pătrunde cu frica Ta trupurile noastre și omoară păcatul din mădularele noastre cele pământești; ca și întru liniștea somnului să ne luminăm prin cugetarea la judecățile Tale. Și alungă de la noi toată nălucirea necuviincioasă și pofta cea

vătămătoare; și ne scoală pe noi, la vremea rugăciunii, întăriți în credință și sporind întru poruncile Tale.

Apoi:

Apără, mântuiește, miluiește, ridică-ne și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Ecfonis

Cu bunăvoirea și cu harul Unuia Născut Fiului Tău, cu care ești binecuvântat, împreună cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Învrednicește-ne, Doamne, în seara aceasta fără de păcat a ne păzi.

Binecuvântat ești Doamne, Dumnezeul Părinților noștri, și lăudat și preamărit este numele Tău în veci. Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi: precum am nădărduit și noi întru Tine.

Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările Tale.

Binecuvântat ești, Stăpâne, înțelepțește-mă cu îndreptările Tale.

Binecuvântat ești, Sfinte, luminează-mă cu îndreptările Tale.

Doamne, mila Ta e în veac, lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea.

Că Ție se cuvine laudă, Ție se cuvine cântare, Ție mărire se cuvine, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Iară și iară, plecând genunchii noștri, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

RUGĂCIUNEA V

Izvorule Cel pururea curgător de viață și de lumină, Puterea lucrătoare a Tatălui Cea împreună veșnică, care cu prisosință ai plinit toată rânduiala cea pentru mântuirea oamenilor, Cristoase, Dumnezeul nostru; Care ai rupt legăturile morții cele nedezlegate și încuietorile iadului, și ai zdrobit mulțimea duhurilor celor viclene; Cel ce Te-ai adus pe Tine pentru noi jertfă

nevinovată, dând spre jungchiere trupul Tău cel preacurat, cel neatins și neîntinat de nici un păcat; și prin această înfricoșătoare și negrăită jertfire ne-ai dăruit viața de veci; Cel ce Te-ai coborât la iad și ai sfărâmat încuietorile cele veșnice, și celor ce ședeau întru întuneric ieșire le-ai arătat, iar pe șarpele cel din adânc, începătorul răutății, l-ai vânat cu dumnezeiasca și înțeleapta măiestrie și cu lanțurile întunericului l-ai legat în tartar, și în focul cel nestins și în întunericul cel mai din afară l-ai închis cu puterea Ta cea nemăsurată; Cel ce ești Înțelepciunea Tatălui, cea cu nume mare, Cel ce Te-ai arătat mare Ajutător celor năpăstuiți și ai luminat pe cei ce ședeau în întuneric și în umbra morții, Tu, Doamne al măririi celei veșnice, Fiule iubit al Tatălui Celui Preaînalt, Lumină veșnică din Lumina cea veșnică, Soare al dreptății, auzi-ne pe noi cei ce ne rugăm Ție: Odihnește sufletele robilor Tăi, a celor mai înainte adormiți, părinții și frații noștri, și a celorlalte rudenii după trup și ale tuturor celor de o credință cu noi, pentru care și facem acum pomenire, că stăpânirea Ta este peste toți și în mâna Ta ții toate marginile pământului.

Stăpâne atotțiitorule, Dumnezeu părinților, Domnul milei, Făcătorule al neamului acestuia muritor și al celui nemuritor și a toată firea omenească care se zidește și iarăși se strică, al vieții și al morții, al petrecerii de aici și al mutării celei de acolo; Cel ce măsoari anii celor vii și rânduiești ceasul morții; Care duci și scoți din iad; Cel ce legi în neputință și dezlegi în putere; Cel ce

tocmești cele de aici spre trebuință și cele viitoare le îndreptezi spre folos; Care veselești cu nădejdea învierii pe cei vătămați de acul morții, Însuți dar, Stăpâne a toate, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celora ce sunt pe mare departe, Care și în această mai de pe urmă, mare și mântuitoare zi a Cincizecimii ai arătat nouă taina Sfintei și Celei de o ființă și pururea vecinice, nedespărțitei și neamestecatei Treimi, și ai vărsat coborârea și venirea Sfântului și de viață Făcătorului Tău Spirit, în chip de limbi de foc, peste sfinții Tăi Apostoli; și punându-i pe ei binevestitori ai credinței noastre celei creștinești, i-ai arătat mărturisitori și propovăduitori ai adevăratei cuvântări de Dumnezeu; Care și în acest praznic, cu totul desăvârșit și mântuitor, ai binevoit a primi rugăciunile cele de milostivire pentru cei ținuți în iad, și ai dat mari nădejdi de iertare celor ținuți de supărările apăsătoare ce-i cuprind, și cum că vei trimite mângâierea cea de la Tine, auzine pe noi, umiliții robii Tăi, care ne rugăm Ție, și dă odihnă sufletelor robilor Tăi celor mai înainte adormiți, în loc luminos, în loc cu verdeață, în loc de odihnă, de unde a fugit toată durerea, întristarea și suspinarea; și așează sufletele lor în locașurile dreptilor și îi învrednicește de pace și de iertare. Că nu morții Te vor lauda, Doamne, nici cei din iad vor îndrăzni a-Ți aduce Ție mărturisire, ci noi cei vii, Te binecuvântăm, Te rugăm și rugăciuni de milostivire și jertfe aducem Ție pentru sufletele lor.

RUGĂCIUNEA VI

Dumnezeule cel mare și veșnic, Cel sfânt și iubitor de oameni, Care ne-ai învrednicit și în ora aceasta a sta înaintea măririi Tale celei neapropiate, spre cântarea și lauda minunilor Tale, îndură-Te de noi nevrednicii robii Tăi, și ne dă nouă dar, ca fără de trufie, cu inima înfrântă, să aducem Ție cuvântare de mărire întreit sfântă, și mulțumită pentru darurile Tale cele mari, pe care le-ai făcut și le faci totdeauna spre noi. Adu-Ți aminte, Doamne, de neputința noastră și nu ne pierde cu fărădelegile noastre, ci fă milă mare cu noi umiliții, ca să scăpăm de întunericul păcatului și să umblăm în lumina dreptății și, îmbrăcându-ne cu armele luminii, să petrecem fără bântuială de toată meșteșugirea celui rău, și cu îndrăzneală să Te preamărim întru toate, pe Tine, singurul adevărat și iubitor de oameni Dumnezeu. Că într-adevăr și și cu dreptate este o mare taină a Ta, Stăpâne și Făcătorule a toate, dezlegarea cea vremelnică a fapturilor Tale, și după aceea alcătuirea din nou și odihna cea de veci. Ție îți mulțumim pentru toate; pentru intrarea noastră în lumea aceasta și pentru ieșirea din ea, care, după făgăduința Ta cea nemincinoasă, ne arvunește de mai înainte nădejdea învierii și a vieții celei nesticăcioase, pe care fă ca să o dobândim, la a doua venire a Ta, ce va să fie. Că Tu ești și Începătorul învierii noastre și Judecătorul nemitaric și iubitor de oameni pentru cele făcute în în viață, Stăpân și Domn al

răsplătirii; Care, prin umilirea Ta cea mare, Te-ai făcut asemenea nouă, părtaș trupului și sângelui nostru, și ai avut inimă plină de milostivire pentru pătimirile noastre cele fără de osândă, prin aceea că Însuți le-ai primit de bună voie, Însuți fiind cercat prin cele pătimate, Te-ai făcut ajutător de bună voie nouă, celor supuși la încercări; pentru care ne-ai și adus pe noi la a Ta nepătimire.

Primește dar, Stăpâne, cererile și rugăciunile noastre, și odihnește pe toți părinții fiecăruia, pe maici, pe frați, pe surori, pe fii, pe prieteni, pe cei dintr-o rudenie și dintr-o seminție, și toate sufletele celor ce mai înainte au adormit întru nădejdea învierii și a vieții de veci; și așează sufletele și numele lor în cartea vieții, în sânurile lui Avraam, ale lui Isaac și ale lui Iacob, în latura celor vii, în împărăția cerurilor, în raiul desfătării, ducându-i pe toți prin îngerii Tăi cei luminați, în sfintele Tale locașuri, ridicând împreună și trupurile noastre, în ziua pe care ai rânduit-o, după făgăduințele Tale cele sfinte și nemincinoase. Că nu este, Doamne, moarte pentru robii Tăi când ieșim din trup și venim la Tine, Dumnezeuul nostru, ci schimbare de la cele mai pline de întristare la cele mai bune și mai vesele, și odihnă și bucurie. Iar de am și greșit Ție ceva, fii nouă și lor milostiv, pentru că nimeni nu este curat de întinăciune înaintea Ta, măcar de ar fi viața lui doar o singură zi. Că numai Tu singur Te-ai arătat fără de păcat pe pământ, Domnul nostru Isus Hristos, prin Care toți nădăjduim să

dobândim milă și iertare de păcate. Pentru aceasta, și nouă și acelora, ca un bun și iubitor de oameni Dumnezeu, slăbește, lasă și iartă căderile noastre în păcate, cele de voie și cele fără de voie, cele cu știință și cele cu neștiință, cele arătate și cele ascunse, cele cu lucrul și cele cu gândul, cele cu cuvântul și cele din toate umbletele și mișcările noastre. Și celor ce s-au mutat de aici, dăruiește-le dezlegare și iertare; iar pe noi, cei ce suntem aici, ne binecuvintează, sfârșit bun și cu pace dăruiește nouă și la tot poporul Tău, și deschide-ne îndurările milei și ale iubirii de oameni la înfricoșătoarea Ta venire, și ne fă vrednici de împărăția Ta.

RUGĂCIUNEA VII

Dumnezeule cel mare și preainalt, Care singur ai nemurire, Cel ce locuiești întru lumina cea neapropiată, Cel ce ai făcut toată făptura cu înțelepciune, Cel ce ai despărțit lumina de întuneric și ai pus soarele spre stăpânirea zilei, iar luna și stelele spre stăpânirea nopții; Cel ce ne-ai învrednicit pe noi păcătoșii ca și în ziua de acum să întâmpinăm fața Ta întru mărturisire, și să-Ți aducem slujbă de seară; Însuți, Iubitorule de oameni, Doamne, îndreptează rugăciunea noastră ca tămâia înaintea Ta și o primește ca pe o mireasmă cu bun miros. Și ne dă seara de acum și noaptea care vine, cu pace. Îmbracă-ne cu armele lumii. Ferește-ne de frica nopții și de tot lucrul

ce se petrece în întuneric; și ne dăruiește somnul pe care ni l-ai dat spre odihnă în neputințele noastre, ferit de toată nălucirea diavolească. Așa, Stăpâne al tuturor, Dătătorule al bunătăților, fă ca și în așternuturile noastre umilindu-ne, să pomenim și noaptea preasfânt numele Tău; și cu gândirea la poruncile Tale fiind luminați, să ne ridicăm întru bucurie sufletească, spre lauda bunătății Tale, cereri și rugăciuni aducând milostivirii Tale pentru păcatele noastre și ale tot poporului Tău, pe care, pentru rugăciunile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, cu milă îl cercetează.

Apoi:

Apără, mântuiește, miluiește, ridică-ne și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Ecfonis

Că Tu ești odihna sufletelor și a trupurilor noastre, și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Ectenia cererilor

Să plinim rugăciunile noastre cele de seară, Domnului.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Seara toată desăvârșit sfântă, cu pace și fără de păcate, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Înger de pace, credincios călăuzitor, păzitor sufletelor și trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Cele bune și de folos sufletelor noastre, și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace, și întru pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără de patimă, ne rușinat, cu pace, și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Pe preasfânta, curata, Preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu Născătoare, și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-

o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Rugăciunea plecării capetelor

Preotul, în taină: Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ai plecat cerurile, și Te-ai coborât spre mântuirea neamului omenesc, caută spre robii Tăi, și spre moștenirea Ta. Că Ție, judecătorului celui înfricoșător și iubitor de oameni, robii Tăi și-au plecat capetele lor, și și-au supus cerbicile lor, nu de la oameni nădăjduind ajutor, ci cerând mila Ta, și așteptând mântuirea Ta; pe aceștia îi păzește în toată vremea, și în aceasta seară de acum, și în noaptea ce vine, de tot dușmanul, și de toată lucrarea diavolului cea potrivnică, și de gânduri deșarte, și de pofte rele.

Preotul, cu glas înalt:

Fie puterea împărăției Tale binecuvântată și preamărită, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

La Stichoavnă

Stihurile idiomele, glas 3

Acum limbile s-au făcut tuturor spre semn, în chip vădit, că iudeii, dintre care este după trup Hristos, fiind răniți de necredință, au căzut din harul lui Dumnezeu; iar noi, cei dintre neamuri, ne-am învrednicit de lumina cea dumnezeiască, întărindu-ne prin cuvintele discipolilor, care au vestit mărirea lui Dumnezeu, Binefăcătorul tuturor; cu care plecând inimile și genunchii, cu credință să ne închinăm Mântuitorului sufletelor noastre, întărindu-ne prin Spiritul Sfânt.

Stih: *Inimă curate zidește întru mine, Dumnezeule, și spirit drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.*

Acum Spiritul cel Mângâietor S-a vărsat peste tot trupul, că, începând cu ceata apostolilor, de la dâșii, prin împărtășire, a revărsat harul asupra credincioșilor; și încredințează venirea Lui cea puternică, împărțind discipolilor limbile cele în chip de foc, spre lauda și mărirea lui Dumnezeu. Pentru aceasta, luminându-ne inimile cu

priceperea și întărindu-ne în credință prin Spiritul Sfânt, ne rugăm să se mântuiască sufletele noastre.

Stih: Nu mă lepăda de la fața Ta și Spiritul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Acum apostolii lui Hristos se îmbracă cu puterea de sus, că Mângâietorul îi înnoiește pe dânșii, înnoindu-Se întru ei prin înnoire de taină a cunoștinței, pe care propovăduind-o, cu graiuri străine și cu sublime cuvinte, ne învață să cinstim Ființa cea veșnică și una, în trei Ipostasuri, a lui Dumnezeu, Binefăcătorul tuturor. Pentru aceasta, luminându-ne cu învățăturile acelora, să ne închinăm Tatălui și Fiului și Spiritului Sfânt, rugându-ne să mântuiască sufletele noastre.

Mărire Tatălui și Fiului și Spiritului Sfânt,

A Sfântului Ioan Botezătorul, glas 8

Glasul profetului Isaia s-a împlinit astăzi, prin nașterea lui Ioan celui mai mare între profeți, că a zis: Iată, voi trimite pe îngerul Meu înaintea feței Tale, care va pregăti calea Ta înaintea Ta. Pentru că ostașul acesta al Împăratului ceresc mai înainte mergând, cu adevărat drepte a făcut cărările Dumnezeului nostru, om adică după fire, și înger cu viața fiind, că iubind curăția în chip desăvârșit și înfrânarea a avut-o după fire, și a alergat spre cea peste fire mai presus de fire

nevoindu-se. Acestuia, toți credincioșii, cu fapte bune urmându-i, să ne rugăm, ca să se roage pentru noi, să se mântuiască sufletele noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Praznicului, glas 8

Veniți, popoarelor, să ne închinăm Dumnezeirii celei în trei Ipostasuri: Fiului în Tatăl, împreună cu Sfântul Spirit. Că Tatăl a născut din veci pe Fiul, Cel împreună veșnic și împreună pe scaun șezător; și Spiritul Sfânt era în Tatăl, preamărit împreună cu Fiul: o Putere, o Ființă, o Dumnezeire, Căruia toți închinându-ne, zicem: Sfinte Dumnezeule, cel ce toate le-ai făcut prin Fiul cu împreună lucrarea Sfântului Spirit, Sfinte tare, prin Care pe Tatăl am cunoscut și prin Care Spiritul Sfânt a venit în lume, Sfinte fără de moarte, Spirite Mângâietor, Cel ce din Tatăl porcezi și în Fiul te odihnești, Treime Sfântă, mărire Ție!

Cântarea lui Simeon Purtătorul de Dumnezeu:

Acum, eliberează pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău în pace; că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai pregătit-o înaintea feței tuturor popoarelor: lumină spre descoperirea neamurilor și mărirea poporului Tău Israel.

Apoi:

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, îndură-Te spre noi, *de 3 ori*.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit; și acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, îndură-Te spre noi. Doamne, curățește păcatele noastre; Stăpâne, iartă fărădelegile noastre; Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, îndură-Te spre noi, *de 3 ori*.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit; și acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău; vină împărăția Ta; fie voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi; și ne iartă nouă păcatele noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri; și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne mântuiește de cel rău.

Preotul:

Că a Ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Tropar, glas 4

Profetule și Înaintemergătorule al venirii lui Hristos, a te lăuda după vrednicie pe tine nu ne pricepem noi, cei ce cu dragoste te cinștim, că nerodirea celei ce te-a născut și amușirea părintelui tău s-a dezlegat întru mărita și cinștita nașterea ta, și întruparea Fiului lui Dumnezeu lumii se propovăduiește.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Troparul Cincizecimii, glas 8

Binecuvântat ești Hristoase Dumnezeul nostru, cel ce preaînțelepți pe pescari i-ai arătat, trimițându-le Spiritul Sfânt, și printr-înșii lumea ai vânat, iubitorule de oameni, mărire Ție.

Apolisul (Dezlegarea deplină)

Preotul: Înțelepciune.

Poporul: Binecuvântează, Părinte.

Preotul: Cel ce este binecuvântat, Hristos, Dumnezeul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin. Întărește, Dumnezeule, sfânta și dreapta credință a cucernicilor și dreptcredincioșilor creștini, împreună cu sfântă biserica aceasta, în vecii vecilor.

Preotul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Poporul: Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea întru adevăr Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul: Mărire Ție, Hristoase Dumnezeul nostru, nădejdea noastră, mărire Ție.

Poporul: Mărire Tatălui și Fiului și Spiritului Sfânt și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Doamne, îndură-Te spre noi, *de 3 ori*. — Părinte, binecuvântează.

Preotul: Cel ce din sânurile Tatălui, S-a deșertat pe Sine și din cer pe pământ S-a coborât și a luat toată firea noastră omenească și a îndumnezeit-o, iar după aceea iarăși S-a înălțat la ceruri și a șezut de-a dreapta lui Dumnezeu și Tatăl, și a trimis, peste sfinții Săi Discipoli și Apostoli, pe Spiritul cel Dumnezeiesc și Sfânt, cel de o ființă și de o putere, întocmai mărit și împreună veșnic, și prin El i-a luminat pe ei și prin ei pe toată lumea, Hristos adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile preacuratei și celei cu totul fără prihană, Sfintei Maicii Sale, ale Sfinților, măriților și întru tot laudaților, de Dumnezeu predicatorilor și purtătorilor de spirit apostolic și ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, fiind bun și iubitor de oameni.

Poporul: Amin

Preotul: Pentru rugăciunile sfinților Părinților noștri, Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Poporul: Amin.